

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на пів року	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1 70 кор.

За границею:

на цілий рік	16 рублів або 36 франків
на пів року	8 рублів або 18 франків
Наодиноке	число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми на веш; а не возьмеш милостві і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5 1/2 год пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунжини). Експедиційна місцевість в Агенції Соколовского в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані відлі від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 30 с. від стрічки.

Осторожно з огнем!

«Задушки», се характеристичне, загально-львівське свята. На міські кладовища тягнуть товпи публіки: одні з вінцями та свічками, другі з тихою молитвою, помянути усопшу рідню, а треті — а тих може і найбільше — от, так, подивитись на ілюмінацію, транспаренти і на той незвичайний, великоміський рух і натовп.

Від ряду літ молодіж так польська як і руска приняла звичай, в сі дні, коло пам'ятників заслужених людей, почитати їх пам'ять патріотичним співом. Звичайно заміщали дзвенки лише коротку згадку про перебіг тої події, однак сего року *Słowo polskie* і *Dziennik* загадали зробити з сего нового «шлягера» проти Русинів.

Ми замістили були справозданє з цілої дотичної демонстрації на кладовищі власне після згаданих гакатистичних органів, однак вже з того представлення виходить, що властиво польська молодіж була провокуючою стороною. Від наочних свідків довідуємо ся тепер, що і справді було так, що польська молодіж, переходячи попри пам'ятник Шашкевича, де співали Русини, заховувала ся крайне провокуючо і негідно посвятиченого місця. Визвано лайкою Русинів, тручано їх та смолоскипами дражено перед лице, однак руска молодіж, бачучи себе в великій меншості, та шануючи святисть місця, не реагувала і лише усунула ся, о скільки змога. Так само і при виході Русинів з цвинтаря чвірками, польська молодіж заступила їм дорогу і накинула ся з п'ятуками та з окликом: «біць гайдамакуф!»

І мимо того всего гакатистичні дзвенки обернули kota хвостом та вже від двох днів заповнюють свої вступні статі мерзкими напастями на руску молодіж. І за що се? За те, що поважили ся співати патріотичні пісні на гробах своїх патріотів? Чи се вже має бути піднесеним до значіння політичного польського аксіому, що говорити по руски с. з. бавитись в політику, а співати руский гімн с. з. провокувати Поляків? За далеко ви загнали ся, панове Вшехполяки, бо права до життя, до нашої рідної мови і пісні ви нам не забереєте чей ніколи на нашій рускій землі!

Один *Przegląd* стрепенув ся перед навалюю того заслїпленого шовінізму і під таким самим заголовком, який ми поклали над нашою статтею, каже: «На Личаківськїм кладовищі відспівувала польська молодіж при декотрих могилах патріотичні пісні (sic), причім в близькості громадка рускої молодіжи співала рускі пісні, не набожні!». Звідси деяке невдоволенє в обох групах молодіжи, бо кожда з тих груп думала, що друга хоче єї перекичати. Сему невдоволеню дали вираз деякі польські часописи, а дадуть певно також деякі рускі. Отже: одних і других остерігаємо, щоби через любов до краю були осторожні з огнем. Розятрити взаємно ненависть, підцькувати Поляків на Русинів, а Русинів на

Поляків є дуже легко, але нехай одна і друга сторона памятає, що з борби сих двох народів скористає з певністю хтось третій: або Росія, або Німеччина».

Але другі, не виключаючи навіть уходою за намісниківський орган *Narodówk*-и, в своїм шовіністичнім тумані, приготували формальний заговор на руску молодіж. *Słowo polskie* по визиваючих руску молодіж словах, подало було годину і місце сходин на цвинтарі з очевидним наміром провокування Русинів. Се видко зовсім ясно з нинішнього, ранішого числа, де каже виразно: «Поднеченє умислуф ольбжимє (!) — сподзевано се дальшого цьонгу блюзнерчих, гайдамацких маніфестацій. Помендзи збэрайонцимі се, юж од змроку шедл шепт ціхи (!), гасло (!), пшиготовушонце на вшелькон евентуальносць. В повтшчу чуць било пшедсмак (!) бужи. Яснем било, же гди вибухне — пломень єї огарне шероке кренгі (?), же нікт єї повтшимаць не здола. Тож і абстиненция публічносці вчорай в чченю змарлих — біла аж надто витлумачальнон, млодим позоставіоно акціє (!)... Млодзж гімназияльна і академіцка, далєй зась млодзжж ренкодзельніча і пала фаланга снх, ктурих евентуальносць ексцесуф не одстрашала вцалє».

Отже, як видко, сконсигновано і фалангу таких темних індивідів, яких ексцеси «вцалє не одстрашайон» і то, здає ся, за почином редакції *Słowa polsk-oro*, коли она знала і доносить про співучасть такої «фаланги». Видко, що діяльність вшехпольского органу не остає безуспішною... Однак руска молодіж не налякала ся тих «грунвальдских фаланг» і прибула до могил перших будителів галицького народа. *Dziennik* начислив їх не більше 60, але тимпаче належить подивляти їх відвагу, що в таким скромнім числі таки прийшли, наражуючи себе на небезпеченство побоїв, а навіть смерти від розшалілої товпи найріжнороднійших елементів.

Але тут виявила ся молодіж богато культурнійшою та толерантнійшою, як ті паперові герої по редакциях, що хочуть їй накинути ся на шовіністичних провідників, бо мимо, що так само, як і попередного вечера, Русини відспівали гимни «Ще не вмерла» і «Не пора», не було зі сторони польської молодіжи жадної провокації і ті «фаланги» приготовані на всяку евентуальність, а узброєні в грубі, заковані налки, мусіли заховувати ся супокійно. Русини відспівавши, рушили походом з кладовища скорше, а Поляки, обійшовши з піснею на устах всі памятни місця, перейшли в німім поході через місто, аж на «гицлівску гору» і там під пам'ятником страчених в 1847. р. Капусціньского і Вісньовского покінчили піснею свою маніфестацію.

І знов як бачимо з того — маніфестация відбула ся поважно і спокійно, ба навіть подала доказ, що на Личаківськїм кладовищі стане місця і для польської «Ще Польска» і для рускої «Ще не вмерла», так як стало місця на пам'ятники заслужених Поляків і Русинів.

А однак гакатистичній польській прасі

на кождім кроці заваджали Русини на тім місці вічного супочинку і загального мира. *Słowo polskie* описує, як то молодіж польська маніфестацийно перейшла «з пєсьнон вярї, отухи, надзєє» попри пам'ятник Барвіньского... та як, переходячи коло пам'ятника Шашкевича... «лічили на пальцах Русінуф і яке мислі снулі — ім тилько вядомо...»

Можна надїяти ся, що невдовзі не лише спів біля пам'ятників, але і самі пам'ятники визначних Русинів стануть їм солию в оці і она назве їх провокаційними, гайдамацкими об'єктами, бо так провокаційним, підбурюючим і негідним є поведєне згаданих дзвенків при тій, такій благій нагоді. Мимоволі приходить на думку уступ з прольога Шевченкових «Гайдамаків», де змальовані страшні наслідки польської захланности і нетолеранції на Україні:

Рай довкола!.. Ну, а люди?

Побачать — осудять:

Треба кровю домалювать

Осьвітить пожаром

Сонця мало, рясту мало

І багато хмарі...

Пекла мало!

Люди, люди,

Коли то з вас буде

Того добра, що маєте?

Чудні, чудні люди!..

Д О П И С Ь.

З Бузеччини.

Дня 1. падолиста відбули ся в Буську в комнаті читальні «Просвіти» загальні збори тут. Філії Товариства педагогічного. Збори розпочали ся о 11. год. перед полуднем. Явило ся 21 членів давних, а 5 нових вписало ся. Зібраних повитав о. В. Бєзєрський, голова філії, згадав про причини, задля яких товариство в сім році не може вказати ся навіть такою діяльністю як в першій році свого істнованя — а між ним найважнійшою є сеся, що з уступленєм виділового о. Вас. Лиска з посади душпастирської в Буську виділ складав ся з самих позамісцевих людей, через що всяке порозумінє було вельми трудне. Тому то виділ заледво два рази збирав ся і уряджено заледво дві конференції, і виделеговано повновластника філії на загальні збори Товариства педаг. львівського. Задачею нинішних зборів є: постарати ся о одвітнійший склад виділу, бо без сего годі думати про розвиток товариства. Відтак виєс о. голова, щоби провідником зборів вибрано о. шамбеляна і декана Григорія Словицького, пароха Буська, котрий не лише почтив збори своєю присуєнністю, але в члени товариства вписав ся. Коли присуєтні одноголосно на се згодили ся, обьяв о. шамбелян провід, покликав на секретаря п. Авдр. Шмату і уділив томуж голосу для відчитаня протоколу з вторічних загальних зборів. Справозданє касове відчитав о. Вас. Лиско, а з него довідали ся зібрані, що філія має 60 К майна і числить 45 членів. Однак поміж членами є такі, що вже два роки залягають з вкладками членськими,

на збори і конференції не являють ся — отже годі уважати їх за членів товариства. Опісля слідувало справозданє п. Вас. Лади з загальних зборів львівського Товариства педагог., по котрім приступлено до вибору виділу. Перед голосованєм забрав слово о. Єзерский і вказавши на се, що місцеві обетавини зложили ся в користь філії, бо Провидінє спровадило до Буська чоловіка доброї волі, прихильного для товариства о. шамбеляна Словицького, тому просив зібраних, щоби головою філії вибрали о. шамбеляна, а тогож просив також, щоби для добра товариства на се згодив ся. Вправді о. Вас. Лиско і п. Вас. Лада промовляли за тим, щоби о. Єзерский і на дальше був головою філії, однак сей переконуючими словами підпертими промовою о. Ом. Брояковського, пароха] Боложинова, вплинув на зібраних на стілько, що більшістю голосів розважнійших людей вибрано о. шамбеляна головою філії. Скрутніня вказала дальше, що до виділу увійшли: яко виділові: о. Єзерский, п. Ів. Коссар, п. Анд. Шмата і п. Ос. Мулькевич; яко заступники: п. Ваньо і п. Туркало.

Задля свізненої пори відчиту не було. З внесенє заслугують на увагу: а) о. Єзерского в справі бурси Товариства педагог. у Львові — на підставі листу о. Ганіцького з прошенєм о зарядженє складок в натураліях на річ бурси. Позаяк поміж присутніми з виїмкою 4 святичеників находили ся самі усители по більшій часті безженні, котрі не ведуть жадної господарки і тим самим натураліями нічо жертвувати не можуть, а до того відстава натураліів при неможливих дорогах в тутешній околиці є відстрашаючою — тож на внесенє о. шамбеляна заряджено зараз грошеву складку і зібрано 20 К (котрі Пов. Редакції «Руслана» пересилає ся рівночасно переказом для переданя зарядови бурси); б) о. Єзерского в справі товариства «Сільський господар в Олеську» на підставі листу о. Кузьмова, секретаря тогож товариства. Зібрані зобовязали ся не лише впливати на ради шк. місцеві, щоби вписували ся в члени тогож товариства, але приєднувати членів для него серед інтелігенції і світлійших селян; — в) п. Мулькевича в справі заснованя при філії товариства співачкого, котре однак по сій причині, що члени товариства суть занадто розсіянні по повіті — оказало ся на тепер за трудне до переведеня. Зголосив ся ще до слова п. Нос і теплими словами подякував уступаючому о. голові за живу щиру участь в справах товариства, а нововибраного о. голову просив, щоби вступаючи в сліди попередника підтримував патріотичні змаганя і працю дооколичного учительства в товаристві і поза товариством. Вкінці о. голова подякувавши зібраним за участь в зборах, щирість і терпелівість в нарадах, виіс многолітєство в честь Монарха і тим замкнув збори. Зараз опісля відбуло ся засіданє нововибраного виділу, котрий в сей спосіб уконституовав ся, що заступником

голови вибрано п. Івана Коссара, секретарем п. Осипа Мулькевича, а касиром п. Андрія Шмату. В. Є.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

В середу відбували ся наради поодиноких проводирів партій з президентом міністрів. При тім порушено питанє, длячого правительство наспирає на залагодженє предложеня о рекрутах і чи нема може наміру по ухваленю сего предложеня відпочити палату послів на довший час. Президент міністрів — як каже згадана газета — дав на то таку відповідь, що з неї виходить, що нема зовсім наміру відпочити парламент, скоро би мериторичні наради заступлено пильними внесеннями. — Ческа «Politik» каже, що суть три проєкти, щоби удержати парламент в руху: перший проєкт: розвизанє палати послів; другий проєкт: утворенє коаліції лівіці і польського клубу, при чім згадують найчастійше імена панів Бернрайтера і Мадейского, а третій — утворенє з правительства і лівіці більшости готової до роботи. На то каже Deutsches Volksblatt: Найважнійше в тій вісті то заплава відстишка, яку дістає дописуватель «Politik».

З Відня доносять, що президент міністрів Сель вислав до президента австрійських міністрів д-ра Кербера ноту, в котрій подає до відомости австрійского правительства протест Угорщини против передчасного обнятя в посіданє Морского Ока признаного Австрії мировим судом в Грацу. В ноті тій зазначено, що Угорщина доти числить на удержанє status quo, доки не настане виконанє вироку у відповідній формі. До того часу буде угорське правительство уміло відперти кожде діло, стремляче до обнятя в посіданє терену, котрий доси був спорним.

Берлинська преса приписувала гостині даньского наслідника престоло в Німеччині велике значінє, тим більше, що то перша офіціальна візита репрезентанта даньского двору по шлезвіцко-гольштинській війні в 1864. р. Тепер же урядова преса заявляє, що візита даньского наслідника престоло не змінить в політиці Пруссупротив Шлезвіка і Гольштина нічого, або иншими словами, що Прусакі будуть і дальше германізувати сі провінції. Коли однакж глибоше вглянути у відносини до недавна ще ворожих собі країв, і взяти на око політичні відносини в Европі, то мусить ся прийти до здогаду, що зближенє Данії до Німеччини має зовсім инші ціля, як Шлезвік і Гольштин: скріпленє германьского елемента і відносини політичні.

НОВИНИ.

— Календар. В середу: гр.-кат. Якова ап. брата Госп.; рим.-кат. Емерика. — В четвер: гр.-кат. Арети, Атаназія; рим.-кат. Леонарда.

— Від Адміністрації. При зміні місяця просимо наших ВПов. Передплатників відновити передплату і вирівнати залягаючі рати, бо на кредит не будемо висилати часопись. Також просимо приєднувати нам нових передплатників.

— 3 товариств. Засіданє фільольогічної секції Наукового Тов-а імени Шевченка буде в четвер дня 6. с. м. о годінні 6. вечером з таким порядком: 1. Передмова до збірки народних пісень ред. Ів. Колески. 2. Справа виданя творів Куліша. 3. Справа виданя перекладу Іліади, Руданьского. 4. Біжучі справи.

Заходом «Руский жіночий кружок» в Коломиї відбуде ся в четвер дня 6. падолиста, відчит проф. М. Рибчука п. заг. «Про найновіші винаходи з електротехніки». По відчиті будуть товариські забави з танцями Вступ від особи по І. К. Чистий дохід призначений на Бурсу педагогічного Товариства в Коломиї. Початок о год. 8. вечером. Окремих запросин не розсилає ся.

Музикально вокальні вечериці, а опісля забава з танцями, відбудуть ся заходом «Станіславського Бояна» в четвер дня 6. с. м. в комнатах товариства при ул. Собіского ч. 28. в Станіславові. Програма добірна. Вступ 60 сот. Стрій домашній. Початок вечериці о 8. год. веч. Окремих запросин не висилає ся.

«Руска Хата» в Станіславові устроює в роботу дня 9. с. м. о 7½ год. вечером аматорське представленє, а опісля буде забава з танцями.

— Хліборобські страйки перед судом. Розправа против п. Костя Танякевича студента медицини, сина о. Д. Танякевича, відбула ся дня 30 жовтня с. р. перед карним трибуналом в Золочеві. Трибунал по знаменитій обороні д-ра Евг. Олесницького увільнив п. Костя Танякевича від всіх закінених єму злочинів в роді зради стану, зазиву до паленя і різаня панів і т. и., а засудив лише за звичайну обиду чести урядника (§ 314. зак. кар.) на 8 днів арешту і за нарушенє § 23. зак. правсового на 8 К кари або 1 день арешту. Як звісно, п. Танякевич висидів ся в слідчій вязниці від дня 28. липня, а всі заходи о. Танякевича і єго приятелів о випущенє обжалованого на волю, супротив становиска прокуратурі і суду лишили ся без успіху.

Дня 31. жовтня с. р. відбула ся в Теревовлі перед карним судом розправа против п. Володимира Семкова, студента прав. Обжалованій відповідав за перступ. з § 3. зак. коал. — бо від слідства в напрямі злочину з § 93 з. к. прокуратурія відступила. По переведеній розправі секретар суду Прига засудив обжалованого на 7 днів арешту з заміною на 70 К. Оборонець п. Залозецкий зголосив відклик.

Дня 29. жовтня відбула ся перед судом апеляційним в Тернополі карна розправа апеляційна в справі п. Михайла Бабина, студента філософії у Відні, засудженого ц. к. судом повітовим в Гусятині за переступство з § 3. з. коал. на арешт з заміною на 100 К гривни. Суд апеляційний по розправі увільнив п. Бабина від всякої вини і кари. Боронив заступник адвоката Чикалюка, др. Іван Голубович.

— Гакатистична брехня. Попри всякі наруги та перекручуваня Dziennik polski допустив ся також явної, низької брехні, спихаючи odium уличної авантюри перед «Народним Домом» і міським театром з польских павпрів на руску молодіж, яка прецінь ішла позаду юрби поль-

Др. Ярослав Окуневский.

3 України.

(Дальше).

III.

У Києві познакомив ся з українською громадою і з «батьками» і з «молодими».

У перве стрітив ся з ними у Миколи Лисенка. Признаю ся щиро, що я з певного рода страхом і чувством побожності входив у се товариство. Особливо онанувало мене те неозначене чувство, коли я став око в око із мужами науки, що їх цінять не лише в Росії, але і в цілій Европі. Однак моя несмілівість скоро розвіялась. Той простий собі звичайний а щирий тон, який ціхував ціле то товариство, повліяв і на мене. Я одинокий Галичанин та ще до того молодий студент, почув ся якби між рідними, межі сими великими поборниками закордонної України.

Бесіда зійшла, розуміє ся, на Галичину, на наше становиско, на наші відносини, нові праці літературні. Наше політично-національне становиско не дуже то їх радувало, але у них усіх одна про нас була гадка, котру вони виражали більше менше такими словами: «У вас, в Ав-

стрії є хоть конституція, нема того драконьского утиску, який тяжить над усіма в Росії, а найбільше вже над усім тим, що лише дотикає України. Коли ви у Галичині не займаєте ще того становиска, але вам належать ся по числу мешканців, то се лиш тому, що у вас за мало свідомої інтелігенції, — що вам ніякі закони не забороняють.

А у нас? Сенати, адміністраційні порядки, тюрма, поліцейський надзор над усяким, що лиш трошки щиро думає. 16-літні дівчата і ті «вороги»: державні порядки!« Lex Юзефович! ніби трохи позабулась, але приміром III-го тому народних пісень з нотами Лисенка, друкованих у Лиску, не впустили до Росії. Сеж ніяка політична агітація, се ті самі пісні, які кождий чиновник може почути на селі українським.

А всеж таки не пустили.

Розказували мені примір варварства російского уряду, при котрого згадці ще і тепер мені мороз перебігає за шкірою.

Був собі щирий Українець, Мальований на імя. Розуміє ся, що «неблагодюжний», бо якийже чесний і щирий чоловік може бути благодюжним у Росії?

Дали єму добрі приятелі задалегідь звістку, що над ним скоїла ся біда, і порадили скрити ся.

Прийшли жандарми — звичайним своїм способом о півночі, розбудили жінку, дитину,

перетрясли цілу хату, але злочинця не нашли. Ховав ся він місяців кілька по хуторам, по степу, а посіпаки усе за єго тропом.

На той час жінка стала беременною.

— Признавай ся, де твій чоловік? Ти мусиш знати!

— «Не знаю — не відаю!»

— Так ти...!

Жінка не виявила, але за те вислав єї російский уряд адміністраційним порядком замість чоловіка, котрому удало ся утечи за границю.

Під яким там обухом люди живуть, як там чоловік непевний, у своїй таки хаті, так сказати, серед своєї рідні, лучило ся мені бачити на власні очи.

Був я у гостях у одного Українця. Говорили ми про се і про те, а головню про те, чим нас серце наболіло. Завважив я, що коли лиш служниця входила до кімнати, то мій господар уривав зараз бесіду, хоть і на половині слова.

— Що се таке? питаю єго при нагоді.

— «Ми тут усі під надзором» — каже він — і дворник наш на службі поліції, а хто знає, чи і не служниця моя. — Додам єще, що сей мій господар не був із тих т. зв. боягузів.

Києне розказували мені про свої роботи.

Монументальна робота словаря українсько-російского уже кінчить ся, народний матеріал живого українского слова вже впорядкований, тепер робить ся послідна редакція, заким ви-

ських демонстрантів, а впрочім під той час находила ся на Хорунщині. Така дивеннакарська безличність, що прилюдно плює правді в очи, можлива хіба... у Львові.

— Рада міста Львова надала презенту на парохію в Сихові під Львовом о. Якови Сироїдови, а презенту на катехитурі при школі ім. св. Анни у Львові о. Григорієви Стеткевичеві, а при школі ім. Конарського о. Стефанови Мохвацькому.

— Др. Іван Пулюй, професор на німецькій політехніці в Празі, іменованій тамже дійсним професором електротехніки.

— Признання за оборону прав нашого поневоленого народу одержують рускі послы у Відні від Русинів зі всіх сторін краю.

— Вінчане п. Андрія Дубицького, укінченого богослова, а п. Юлію Борисівну буде дня 8. с. м. в Борщеві, почта Перемишляни, вел. ст. Бібрка. — Вінчане п. Миколи Мриглодовича, укінченого богослова, з п.ною Емілією Омелянською, відбуде ся дня 18. с. м. в Побужанах к. Буська.

— Соймові вибори на Шлеску в сільській курії відбули ся вчера з отсим вислідом: В окрузі Фридек-Богумин вибрано знова Молодочеха Вячеслава Грубого; в окрузі Фриштак-Яблонків вишов знова Юрій Ценцала, польський народовець і Франц Гальфор, т. зв. польський поступовець на місце помершого кс. Сьвєжого; в окрузі Буків-Фривальд вибрано Німця Грамса; в окрузі Опава-Одра перейшли чеські кандидати: др. Франц Стратіль і Петро Фольтес; в окрузі Фрайденталь вибрано німецького людовця д-ра Едварда Тірка; в окрузі Карнів вишов всенімець Кароль Тірк, а в баяльській окрузі вибрано знова Яна Міхейду.

— Огонь. Оповіді вночі згоріло в Солотвині 20 домов зі всіма господарськими будинками. Огонь вибухнув в однім з жидівських крамів.

— Розправа проти еміграційних наганячів Нодаріого і Сидельника відбуде ся перед судом у Львові дня 14. с. м. Нодарі — як звісно — утік з в'язниці, тому будуть его судити позаочно. Сидельника буде боронити адв. др. Солянський.

— Важне для катехитів і тих, що учать релігії в народних школах. Третю часть «практичного провідника для катехитів», в котрій пояснює ся наука релігії для 5. і 6. степеня зглядно для 3. і 4. класи народних шкіл, можна набувати в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійській у Львові по ціні 2 К 40 сот. а з пересилкою поштовою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по ціні 2 К 40 сот. а з пересилкою поштовою о 20 сот. більше.

— Американська забава. В Америці винайдено новий рід товарискої забави, а іменно представлення «першорядних злочинців». Таке представлення з равом, на який запрошено золоту сметанку Нового Йорку, дала недавно родина мільярда Вандербільта. На раві пописував ся щодня випущений злочинць покараний 3-літною в'язницею за крадіж в вломанем до вертгаймівської каси. Злочинць визначено час, в яким він мав в очах гостей розбити касу. Серед великої сенсації американські богачі почали закладати ся між собою, чи злочинць зможе довершити наміреного діла, а заліжки складали в руки вломача. Злочинць показав ся артистом своєї штуки, бо не минуло чверть години, а каса зі всіма шуфляд-

шла ся до петербурскої академії наук. Альманах «Луна» містячий в собі праці Нечуя, Кониського і інших уже печатаєсь, перейшовши обрізанє російської цензури. Береншталь робив заходи, щоб дістати дозвіл на виданє українського журналу — а надіють ся, що перший випуск скоро явить ся.

На сїм вечерку мав я нагоду познакомити ся з українськими жінками. Загальне образование у українських жінок стоїть вище, ніж у наших. Вони сьміло із знанєм беруть участь у всіх диспутах. Щиро займають ся тими справами, за які стоять їх чоловіки. Мав я опісля нагоду бути в однім домі і бачити, як снільно і дружно працювала жінка і чоловік над одним научним ділом.

До нас дійшли звуки фортепяну. Микола Лисенко грав народні пісні, а сьпівали їх то поодинокі з товариства, то сам Лисенко своїм милозвучним барітоном. Опісля грав свою оперу до лібретта Старіцького «Тарас Бульба».

Треба бачити Миколу при фортепяні. Він зорить, палає, а той огонь уділює ся цілому товариству і пориває і уносить его в сфери — якісь далекі, вимірні. Не находжу слів, щоб означити се вражінє, обіймаюче ціле людське ество. Воно і якесь фізичне і заразом душевне.

Мені здавало ся, що я десь чув сю музику, що відкись єї знаю, а все таки вона була новою і чудовою. Се музика — здавало ся мені — була десь захована у глибині серця українського народа, а Лисенко віднайшов єї.

ками була вже отворена. Опісля злочинць віддав гостям зложені ними гроші. Але другого дня була ще більша сенсація, бо поліція покликана кількох визначних мільонерів під замітом шпиреня фальшивих банкнотів. Показало ся, що злочинць виміняв на представленю своєї фальшиві банкноти на правдиві. — Друге подібне представленє відбуло ся в домі якогось мільонера в Чикаго. Перед запрошеними гостями продукували ся кишеньві злочинці: кради хусточки, годинники, монетки, відтискали поли, кишеньві, нападали з ножами, душили і т. д. Штуки вдавляли ся їм добре, а розбавлені видці не замітили навіть, що, коли одні зі злочинць показували штуки перед ними на манекінах, то другі тимчасом перейшли з теорії в практику і обікрали присутних гостей.

— Англійський Гумберт. Інженер з Лейде, властитель 1250 франків, зміг так зручно і проворно обертати сими грошми, що здобув собі в банках кредит на 13 мільонів франків. В 1897. р. его рахунки в банках виносили 34.153 фунтів штерлінгів і 800.000 франків, а в 1900. р. досягнули квоти 13 мільонів франків. Вся зручність інженера спочивала в тім, що він одним чеком більшим платив менший і через те здобув собі довіре та імя багатого чоловіка, хотий его весь масток, як згадано, виносив всего 1250 франків. Все таки він не дорівняв наші Гумберт, бо она не маючи навіть одного су, задовжила ся на 60 мільонів франків.

— Розбишацтво в Іспанії. З Мадриту доносять, що в північній Іспанії гуляє кілька розбишацких ватах, так що приміром в Галіції в білий день небезпечно подорожувати. Опришки під проводом Касанови впадають до міст і рабують, палять, а опісля щезають без сліду в недоступних горах. Проти ватаги Касанова вислано 100 жандармів, але годі спіймати опришків, бо їх укриває місцеве населенє зі страху перед пімстою.

— Конкурс на посаду контролора міської каси в Калуші розписує бурмістр Калуша. Платня 1200 К річно і 4 п'ятиліта по 200 К. Поданя можна вносити до 15. с. м.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

Дня 29. жовтня с. р. передано до прилюдного ужитку шлях Валепутна-Дорна Ватра зі станицями Якобени і Дорна Ватра для руху загального і переставками Арбестру і Дорна Ватра купіль (тільки на сезон літний) для руху особового і пакункового). В зимі 1902/3 будуть доходити поїзди мішани тільки до стації Дорна Ватра, не досягаючи порестанку Дорна Ватра купіль. Рівночасно отворено дотеперішній перестанок Кімполонг-місто для загального руху. Розклад їзди на шляху Гатна-Дорна Ватра подано до відомости окремими афішами.

Від 1. падолиста с. р. переходить поїзд ч. 3953 на шляху Коломия-Стефанівка о одну год. вчаснійше, а рівночасно перестали переходити на шляху Стефанівка-Заліщики поїзди 4355 і 4356, за те поїзд ч. 4353 відходить о 40 мінуть вчаснійше. Через ту зміню одержує ся получене поїзду 3953 в Коломії в поїздом ч. 313, а в Стефанівці з поїздом 4352/3657 до Заліщик і Чорткова. Новий розклад їзди оголошено афішами.

— Дрібні вісті. При вчерашнім тягненю комунальних лосьів головна виграна 400.000 К упала

День поперед був я у городській опері і слухав Глинькову «Жизнь за царя». Видко, що я не музикальний, коли ся — як кажуть великі музичні критики і знатоки — «чудова» композиция не зробила на мене ніякого вражіня. На мене віяло холодом снігів московських і з лібретта, що величає царський деспотизм і з самої таки музики,

«Молоді» т. є по більшій часті університетські студенти, узяли на себе роботу популяризації наук. Усе, що може лиш обходити український народ, почавши від граматики аж до вислідів найновіших наук, усе те заступлене у тій народній бібліотеці. Кожду спеціальну галузь науки узяв на себе окремий кружок, і обрабляє єї.

Казали мені, що увесь матеріял уже готовий, та коли лише трохи полекшає, закинуть цілу Україну своїми виданнями. Бачив і узяв я собі на памятку літографований програм, де визначений поділ праці і цілого матеріялу між кружки. Дивувало мене лишень, що ся програма молодих Українців писана була по російськи. Я піддавав думку, щоби поки-що висилали свої популярні праці до тов. «Просьвіти», де вони безпечно будуть печатані, а з того поки-що вийде хоть для нас, Галичан, якась користь.

(Конець буде).

на серию 480 ч. 37; виграна 40.000 К на с. 359 ч. 26; 10.000 К на с. 237 ч. 33; по 2.000 РК вигнали: с. 1101 ч. 87, с. 1196 ч. 63, с. 2824 ч. 58, с. 2952 ч. 65 і с. 2952 ч. 94. — При вчерашнім тягненю італійських лосьів Червоного Хреста упала головна виграна 35.000 лїрів на с. 5.916 ч. 32; 2.000 лїрів на с. 2942 ч. 28; 1000 лїрів на с. 2504 ч. 28. — Курс для громадских писарів, устроений заходом станиславської ради повітової, почав ся позавчера в Станиславові і буде тривати до 10. грудня с. р. — Гр. Лев Толстой занедужав на запаленє легких в Ясній Полянї. — У Львові помер др. Ян Рошковский, хемик в 36. р. життя.

— Переписка Редакції. Вив. В. Руд. в Ос. Переписка в 226. ч. не відносить ся до Вас.

— На бурсу Р. Тов-а педагогічного у Львові прислано на наші руки 20 К, вібраних на загальних зборах Філії Руского Товариства педагогічного в Буську.

Наука, штука, література.

— Руский народний театр, що перебуває тепер в Заліщиках, оголошує отсї вистави: в четвер 6/11. «Верховинці», драма в 5 діях за Корженевським; субота 9/11. «Барон циганський», опера в 3 діях Штрауса; неділя 9/11. «Трійка гільтаїв», фантастична опера в 5 діях з прольоґом і епільоґом Нестроя; ві вторник 11/11. передпослідне представленє «Наталка Полтавка», оперета в 3 діях Котляревського, закінчить «Привіт», діло музичне Копка; четвер 13/11. послідне представленє «Катерина», велика опера в 3 діях Аркаса. — З Заліщик переїде театр на 8 представлень до Городенки.

— Літературно-Науковий Вістник, книжка XI. за падолист 1902. Зміст: Те Деум, В. Сивенко. — Із поезій Богдана Лепкого: I. Часом. II. Чому? — Із дивенки, Івана Франка. — Ти вже не дитина, О. Д-ка. — Сільські звідарі, спомини Стефана Ковальова (конець буде). — На камені, аквареля Михайла Коцюбинського. — Вікна, парис Катерини Гриневичевої. — Микола Ленау. (У соті роковини його вродни), I. Ф. — Із поезій Миколи Ленау, переклад Павла Грабовського. — Правда Вивмки з остатьної повісти Еміля Золя, переклад Івана Франка (далі буде). — Українське письменство 1866—1873 років. Недрукована праця М. Драгоманова (конець буде). — Раси Європи і їх історичні взаємини, д-ра Владислава Олехновича. Переклад В. Г.: IV. Загальний погляд на події предісторичних рас. V. До якої раси належить флексийна мова? VI. Уваги про прасові відносини польського і литовського народу — Рудольф Вірхов — громадський діяч. З поводу його смерти, подав Сергій Павленко. — Новини нашої літератури: За Кадильну, оповіданє Дениса Лукіяновича, Н. Корбінської. — Хроніка і бібліоґрафія.

— Репертуар Львівської Фільгармонії. В четвер, дня 6. падолиста «великий концерт фільгармонійний» при сівучасті скрипकारа Станислава Барцевича. Програма: I. I. Соссіні: «Вільгельм Телль». 2. Квартет смичковий. 3. Vientenys: Концерт ч. 4. відиграє в тов. орх. Ст. Барцевич. II. I. Вагінгартнер: Сімфонічна поема «Король Лвар». 2. Вормсер: «Циганська суїта» відиграє в тов. орх. Ст. Барцевич. — III. I. Фібіх: «Похоронний марш» з опери «Наречена з Мессини». 2. а) Падеревский: Мельодия з «Пісені подорожника» в) Рубінштайн: «Тореадор і Ардалюса» зі суїти «Костюмовий бал».

В суботу, дня 8. падолиста «концерт популярний».

— Станислав Барцевич, знаменитий артист-скрипкар вступить в четвер в концерті Фільгармонії. Послідній раз п. Барцевич концертував у Львові перед десяти літами і тоді здобув собі славу першорядного артиста.

Білетти на четверговий концерт можна вже набувати в касі Фільгармонії.

Телеграми.

Відень, 4. падолиста. Цісар санкціонував ухвалений галицьким соймом проект закона в справі правних відносин учительського звана в публичних школах народних.

З нагоди побуту президента угорського кабінету п. Селя у Відні відбула ся вчера конференция між нам а д-ром Кербером. Говорять, що стан угодних пересирає не змінив ся.

Триест, 4. падолиста. Грецький король Юрій відіхав з відсид до Амфітриди.

Загреб, 4. падолиста. Вчора оголошено урядово, що виїмковий стан, заведений в Загребі дня 6. вересня в наслідок антисербських розрухів, має тривати даліше.

Петербург, 4. падолиста. Цар відвідає італійського короля в половині січня. В Римі побуде 4 дні і відвідає також Сьв. Отця. В російській амбасаді готують ся на прийняте царя. З Риму поїде цар до Атен.

Лес, 4. падолиста. Послідної ночі в окрузі Па де Кале були робітничі розрухи. Робітники устроїли демонстрацію, так що кавалерія мусіла робити порядок. До проливу крови не прийшло.

Новий Йорк, 4. падолиста. Nev York Herald доносить з Ріо де Жанейро, що вчора оголошено начерк правительственной програми нового бразилійського президента Альвеса. Президент заявив, що Бразилія мусить сплатити державний довг золотом, задля чого треба видати більше паперових грошей.

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
Найславнійша програма!
від 17. до 31. жовтня 1902.

При співучасті військової музики 30. п. п.
1) Увертура (Реклямограф). 2) 15 пань. Мімплястика: сьвітляні піраміди та мармурові групи. 3) Найбільша американська пантоміна: На виставі автомобілів. 4) Miss Paula, трансформаційна тансерка. 5) The Elmones, жонглери смолоскипами. 6) Орхестра. 7) Juno Salmo, золотий Мефісто. 8) Grandjean and May, піруети і салтомортале на дроті. 9) William Latoure, пародія надсцени у мініятурі. 10) Ольга Барезиньська, сьвітчна фантазмагорія барв. 11) Американський біоскоп: Коронація Едварда VII.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і сьвята два представлення. Шо п'ятниці High-Life представлення. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Читайте!

Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в протно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських кляєнків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Начерки

Олекси Кузьми
I. том

можна набувати в Ставропільській Книгарни у Львові по ціні 2 К за гарно опрavl. примірник. (з почт. пересил. о 45 сот. більше).

Талицка Каса ошаджости у Львові

підвисшає опроцентованє вкладок
на $3\frac{3}{4}$ (3.75) % від ста

а іменно:

з днем 1. падолиста 1902. для нових вкладок і докладок до вже виданих

а $3\frac{6}{10}$ %-ових книжочок,

з днем 1. січня 1903. для всіх $3\frac{6}{10}$ %-ових вкладок.

Опроцентованє давних $4\frac{0}{10}$ %-ових вкладок остає без зміни і виносить на дальше $4\frac{0}{10}$ % від ста.

Львів, дня 28. жовтня 1902.

Галицка Каса ошаджости у Львові.

13(2-3).

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

вишачує без потручення
провізії або коптів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейского).

Складайте свої ошаджости в Дністрі!

Дністер Товариство взаїмного кредиту, стоваришенє зареєстрованє в обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10. дім „Просьвіти“

Дністер приймає вкладки щадничі і опроцентовує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках.

Дністер уділяє своїм членам позичок на векслі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на $5\frac{1}{2}$ % і 1% додатку на кошти адміністрації. Сплату позичок розкладає „Дністер“ догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член обезпечений в „Дністрі“, від огню. Уділ членський виносить 50 К, вписове 2 К. Уділи вплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К 4 с.

Дністер уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цілі — на церкви, бурєв, школи і т. д. — До кінца року 1901 уділено 8.840 К.

Інформаций в справах позичок уділяють агенти і Дирекция.

Поезд		до Львова		Поезд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о години				відходить о години			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмева, Потутор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний				
6:50	з Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	дв. Підзамче				
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича				
7:40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Кракова (Відня, Праги), Берлина				
8:00	на дв. головний	2:55	до Лавочного, Хирова, Калуша				
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:00	до Янова				
8:15	з Сокала, Гали рускої	9:15	до Янова				
8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	9:50	до Белзця, Сокала, Любачева				
10:25	з Рашова, Любачева	10:30	до Чернівців, Потутор				
11:55	з Стаиславова (Кересмева, Потутор)	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Пид.				
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	10:57	дв. гол.				
1:23	з Янова	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і сьвята				
2:20	з Підволочиск, Копичинців на дв. Пид.	2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і сьвята				
2:35	на дв. голов.	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.				
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.				
4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5-30/9)	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.				
5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пид.	3:30	до Рашева, Хирова, Любачева				
5:35	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)						
1:45	з Чернівців, Іцкан						
5:50	з Кракова						
Ніч							
6:00	з Сокала, Белзця і Любачева	6:10	до Стаиславова, Жидачева				
8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	12:45	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни				
9:20	з Чернівців, Букарешту		з від 16. вер. до 30. цьвіт. 1903. щоденно				
9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова				
8:40	з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Розвадова	7:10	до Сокала і Гали рускої				
2:31	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)				
10:02	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. гол.	8:25	до Перемишля				
10:20	на дв. голов.	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець				
10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	9:20	дв. Підзамче				
3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	10:05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.				
8:35	на дворець головний	10:30	до Іцкан, Чорткова				
		11:00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги				
		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний				
		11:32	дв. Підзамче				
		4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора				
		5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.				

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский ріжнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. веліниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє поясненє в справах залізничних, продає білети всякого рода і розкладає їзди.